Cronica gimnasticii şi atletismului

Toamna dobrogeană ne-a reamintit că s-a împlinit un an de cînd mii de tineri rosteau, pe stadionul National din Tokio, prietenescul „Sayonara"! (La revedere!). Aşadar, acum nu se mai poate spune, vorba cîntecului: „Lung e drumul... Mexicului!" Dimpotrivă. Viitorul obiectiv olimpic ni se pare în plină actualitate, invitînd la retrospectivă exigentă, la noi dimensiuni, optimiste, mai îndrăznețe.

Se cuvine, deci, să vedem ce am făcut în acest an post-olimpic pentru dezvoltarea activității sportive de performanță, pentru îndeplinirea planurilor de perspectivă înscrise — în toate regiunile — pe coordonatele olimpice ale Jocurilor de la Ciudad de Mexico. Şi, pentru că în zilele cînd am vizitat Constanța ne-a întîmpinat o intensă activitate de inventariere a „recoltei sportive — 1965" am deschis blocnotesurile...

CIFRE CARE VORBESC, CIFRE CARE NU VORBESC!

Se spune adesea, şi aşa este, că cifrele sînt cele mai puternice argumente. Le-am căutat, firesc, tovărăşia pentru un start în discuţia noastră despre munca desfăşurată de organele şi organizaţiile UCFS din regiunea Dobrogea pentru îndeplinirea principalului obiectiv al acestui an: planul de dezvoltare a activităţii sportive de performanţă. *Ce ne-au spus cifrele? Să ne imaginăm următorul dialog:*

— Sînt numărul 672 şi reprezint totalul secţiilor afiliate, cu 80 mai multe ca anul trecut.

Rep.: Ce ar însemna această creştere?

— *Destul de mult. Asta reflectă buna desfăşurare a campionatelor raionale, regionale şi orăşeneşti, o îmbunătăţire a activităţii de performanţă în raioane pînă nu de mult foarte slabe, cum ar fi Adamclisi, raion care acum ocupă primul loc în această acţiune. Şi, în plus, o dezvoltare a unor ramuri: atletism, volei, handbal, orientare turistică şi, bineînţeles, fotbal!*

Continuăm discuţia cu cel mai mare număr din situaţia „încă nedefinitivată" a sportivilor legitimaţi: 9.803. Ne pregătim să notăm depăşirea angajamentului iniţial (9.650), dar...

— O clipă! E drept, am crescut în ultima vreme, dar prea m-am... umflat. Ştiţi de ce? Pentru că în fiecare an sînt adăugaţi sportivii legitimaţi, dar cei care nu mai practică sportul sau au plecat de mult din regiune nu sînt şterşi niciodată din evidenţă. Cui foloseşte? Eu, de exemplu, nu sînt 9 803 ci, după socotelile mele cam 7 000...

Un alt capitol, de data aceasta la clasificări: maeştri ai sportului. 14 prevăzuţi, 14 realizaţi. Cifrele tac însă. De ce oare? Am aflat doar mai tîrziu. În rîndul celor 14 maeştri ai sportului se numără şi sportivi sau foşti sportivi care au venit anul acesta în regiunea Dobrogea (Florina Popovici, Lisias Ionescu, C. Ofiţerescu, Koszka...). Mai bine că n-au spus nimic. De ce să te lauzi cu munca altora? Nici cu numărul frumos caligrafiat la rubrica „categoria I" n-am avut mai mult noroc. N-a vrut să scoată o vorbă. Ce să spună? Că de fapt el nu este 42 cum ar fi trebuit, ci doar 28 (!), că numai atleţii şi şahiştii au realizat în acest an categoria I de clasificare, că cele 8 fete din secţia de volei a SSE care contau sigur pentru categoria I au ratat clasificarea din cauza unui program competiţional supraaglomerat?

Ne-am notat, în schimb, cîteva observaţii privind munca de realizare a obiectivelor referitoare la clasificările de categoria a II-a şi a III-a. Depăşiri substanţiale. Bună activitate desfăşurată în secţiile de lupte (Energia Constanţa), haltere (SN Constanţa), box (Cimentul Medgidia), lupte (Stuful Tulcea şi IMU Medgidia), volei (raioanele Medgidia şi Tulcea), turism, atletism şi şah (în toate raioanele).

Cam modeste prevederile la capitolul „recorduri regionale" şi surprinzător de modeste cele de la rubrica „sportivi selecţionaţi în loturile reprezentative" (4 şi au concurat... 19!).

Am reţinut, de asemenea, trei cifre care ne vor ajuta să cîntărim mai bine rezultatele muncii desfăşurate pînă acum şi, mai ales, posibilităţile de creştere a performanţelor la nivelul cerinţelor actuale:

— antrenori: 45

— profesori de educaţie fizică: *116 calificaţi, 183 fără calificare.*

— instructori sportivi: *1.474.*

COORDONATE OLIMPICE DOBROGENE...

Cum s-a muncit pentru îndeplinirea planului de perspectivă

Am rezervat o pagină specială însemnărilor despre aceste două ramuri sportive importante, pentru dezvoltarea cărora s-a insistat şi se insistă în ultimii ani, atît pentru utilitatea lor cît şi pentru ponderea pe care o reprezintă la Jocurile Olimpice. Ce s-a făcut în regiunea Dobrogea în această direcţie? Fără îndoială, progresele sînt evidente. Atît gimnastica cît şi atletismul s-au bucurat, în acest an, de mai mult sprijin (bază materială, calendar competiţional mai bogat, buget corespunzător, preocupare pentru îndeplinirea obiectivelor din planul de perspectivă etc.) S-au înregistrat unele succese pe linia muncii de pregătire a tinerilor atleţi şi a tinerelor gimnaste şi, în general, se poate vorbi despre organizarea mai bună a antrenamentelor, despre frecvenţa şi participarea îmbunătăţită a sportivilor la procesul instructiv-educativ.

O brigadă formată din tehnicieni ai celor două federaţii a adăugat însă acestor concluzii cîteva observaţii critice, care subliniază deficienţele şi neajunsurile încă existente în munca antrenorilor, secţiilor, comisiilor pe ramură de sport şi a organelor UCFS din această regiune.

Să pornim tot de la selecţie. Metodele folosite sînt învechite. Copiii se „pierd" după numai cîteva luni de activitate. De aici şi numărul foarte redus, în special la atletism, de tineri încadraţi în grupele de juniori I şi II. In general, selecţia se face numai la nivelul oraşului Constanţa. Dar, nu sînt oare tineri cu perspective pentru atletism şi gimnastică şi la Tulcea, la Hîrşova, la Măcin sau la Băneasa? In ceea ce priveşte conţinutul antrenamentelor, s-a constatat formalismul planurilor de pregătire, care nu corespund necesităţilor metodice, nu reflectă individualizarea şi nu asigură o dezvoltare planificată, în perspectivă. Se continuă practica muncii „de azi pe mîine", folosindu-se adesea la general toţi factorii antrenamentului. Este nepermis, că în tot timpul anului nu au fost întocmite planuri individuale pentru sportivii nominalizaţi şi pentru cei din lotul de perspectivă. O lipsă este şi necompletarea calendarului oficial cu alte competiţii de pregătire şi verificare. Surprinde, desigur, faptul că acum, la sfîrşitul anului, se constată că secţia de atletism a clubului Farul, de exemplu, şi-a cheltuit bugetul doar în proporţie de 30 la sută!!

Cu un lot complet întinerit, secţia de gimnastică a clubului Farul — în care lucrează acum 10 fete pentru categoria maestre — are mari posibilităţi de afirmare. De asemenea, secţia de atletism, cu sportivi care, în majoritate, şi-au îndeplinit obiectivele de performanţă din acest an (Liviu Levonian, Gheorghe Barbu, Gheorghe David, Lica Trăşcă, Silvia Munteanu), **poate şi trebuie să se impună mai categoric în atletismul nostru de performanţă.**

Cine şi cum face selecţia sportivilor?

Problema este, fără discuţie, deosebit de importantă. De fapt de aici începe şi de multe ori se... sfîrşeşte toată munca de pregătire a viitorului performer, indiferent de sportul pe care îl practică. Am căutat, în discuţiile purtate cu mai multe cadre tehnice, să desprindem învăţăminte care s-ar putea generaliza şi ne-am oprit alegerea asupra antrenorului de lupte C. Ofiţerescu, din ale cărui metode de rezolvare a problemei selecţiei credem că se pot trage concluzii deosebit de interesante.

„Sînt un antrenor tînăr şi împreună cu colegul meu Ionel Stepan mă străduiesc să contribui la creşterea performanţelor sportive ale regiunii Dobrogea. Cred cu tărie în rolul hotărîtor al selecţiei. După părerea mea, selecţia nu este treaba exclusivă a antrenorului. Nu pentru a justifica comoditatea ci, dimpotrivă, pentru a reliefa forţa colectivă. La „Energia", selecţia aşa s-a făcut: IN COLECTIV şi cred că numai aşa pot fi explicate rezultatele bune obţinute pînă acum, într-un răstimp destul de scurt de activitate. Aşa de exemplu, un sprijin deosebit de preţios am primit din partea prof. M. Nicolau, absolvent I.C.F. cu specializarea lupte, care a mers prin şcoli, încă înainte de începerea activităţii la centrul de lupte şi a vorbit elevilor despre acest sport, a căutat elemente dotate fizic etc. Acelaşi lucru l-a făcut şi profesorul de educaţie fizică Mihai Lungu. La rîndul nostru, n-am aşteptat cu mîinile în sîn să ne vină elevii, ci am pornit să-i căutăm prin şcoli, prin întreprinderi. Şi aşa, cu trei zile înaintea primului antrenament aveam înscrişi peste 80 de tineri! Firește, au rămas doar cei mai buni, cu perspective. Cred că cel mai rău lucru este dacă munca de selecţie se opreşte aici. Trebuie căutaţi mereu alţi tineri din cei mulţi cu mari posibilităţi de afirmare în sportul luptelor. După cum spuneam, singur antrenorul nu răzbeşte. M-am bucurat în continuare de sprijinul celor doi profesori de educaţie fizică şi al directorului Gh. Tătaru de la centrul şcolar profesional, dar şi de al... elevilor mei, care au devenit principale ajutoare în asigurarea unei continuităţi în munca de selecţie".

Reporterul a intervenit cerînd spre argumentare cîteva exemple:

„Sînt foarte multe exemple. Radu Avrigeanu, el însuşi finalist la „clasice" juniori după numai...o lună de activitate, s-a reîntors din vacanţă cu doi băieţi deosebit de talentaţi pe care i-a descoperit lîngă Mangalia. De asemenea, Ion Bîră şi-a adus în secţia de lupte de la „Energia" un prieten, excelent dotat fizic, Mihai Iulian (17 ani, 80 kg). Elevul Iancu Vanghelici a făcut chiar mai mult. In vacanţă a organizat la Istria un puternic centru de lupte şi trîntă, aducînd în secţia asociaţiei „Energia" pe doi dintre cei mai talentaţi tineri. Şi mai departe..."

Intr-adevăr, credem că se poate învăţa ceva din această înţelegere a muncii de selecţie ca o acţiune continuă pentru reuşita căreia trebuie angrenaţi toţi cei ce iubesc sportul respectiv.

14 sportivi dobrogeni la Mexic!

Să reamintim: la J. O. de la Tokio, regiunea Dobrogea a fost reprezentată de o singură sportivă — voleibalista Elisabeta Goloşie. Pentru Ciudad de Mexico, activiştii sportivi din regiune sînt — şi este normal să fie aşa — mult mai optimişti, mai îndrăzneţi. In planul de perspectivă se prevede ca la viitoarea ediţie a Jocurilor Olimpice să participe, în cadrul delegaţiei ţării noastre, 14 sportivi din Dobrogea. Un obiectiv frumos, pe deplin realizabil dacă pentru aceasta se va munci cu toată pasiunea, cu toată priceperea. Analiza îndeplinirii planului de perspectivă pe anul 1965 ne-a arătat că unele din principalele obiective au fost atinse, că s-au creat premise pentru consolidarea succeselor în creşterea performanţelor la nivelul cerinţelor actuale. Faptul că înşişi activiştii sportivi dobrogeni ne-au vorbit despre multe lipsuri arată că ei sînt hotărîţi să înveţe, să folosească pe deplin experienţa anului post-olimpic, mobilizînd toate asociaţiile sportive şi, în primul rînd, clubul Farul la realizarea integrală a obiectivelor propuse pentru anul viitor. Sintetizate, direcţiile principale ale muncii viitoare vor trebui, după părerea noastră, se să îndrepte spre continua îmbunătăţire a muncii de selecţie, spre asigurarea schimbului de mîine, în special la jocuri unde se constată serioase rămîneri în urmă, spre dezvoltarea cunoştinţelor dar şi a pasiunii antrenorilor şi profesorilor de educaţie fizică, spre CALITATE! La rîndul lor, toţi sportivii dobrogeni şi în primul rînd cei care deţin performanţe de valoare (atleţi, boxeri, gimnaste, velişti, voleibaliste) au datoria să pe severeze cu toată sîrguinţa şi exigenţa faţă de propria lor pregătire, pe drumul măiestriei sportive.

Regiunea Dobrogea are, ca toate celelalte regiuni ale ţării, mari posibilităţi de dezvoltare a activităţii sportive de performanţă şi poate — trebuie — să aducă contribuţie cît mai importantă la pregătirea celor care vor reprezenta România socialistă în viitoarea ediţie a Jocurilor Olimpice.

PE SCURT

● Ni s-a spus că instructorul **Al. Botoş** (student la ICF) merită aprecieri elogioase pentru preocuparea arătată pregătirii echipei de juniori la baschet. Dar, pe cînd şi un junior pregătit de antrenorul **Em. Răducanu**, a cărui experienţă nu mai trebuie subliniată?

● **O situaţie asemănătoare la volei. Activiştii consiliului regional UCFS aşteaptă de aproape 5 ani ca antrenorul H. Vichi, care a avut rezultate bune în activitatea de pregătire a seniorilor, să sprijine mai mult formarea şi pregătirea echipei de juniori.**

● Tradiţia gimnasticii feminine din Constanţa este binecunoscută. Antrenoarea **Jeana Baltă** munceşte cu pasiune şi pricepere, dar fără un antrenor care să lucreze pentru gimnastica acrobatică lucrurile merg foarte greu şi prilejuiesc multe neajunsuri. In Constanţa sînt 9 profesori de educaţie fizică cu specializarea gimnastică, dar pînă acum problema nu a fost rezolvată. Este oare nevoie de un anunţ: **„Se caută un antrenor de gimnastică"?...**

● **Tot despre gimnastică. In sala de sport, de lîngă sediul UCFS, „paralelele" sînt deteriorate, bîrna de o construcţie depăşită, iar pianul este aproape... bucăţi. S-au putut face atîtea lucruri bune pentru gimnastică şi nu se poate confecţiona un paravan de scîndură care să ferească pianul de... şuturile voleibaliştilor sau ale handbaliştilor?**

● Antrenorul de atletism **I. Veliciu** se plîngea că-i „fug" copiii!! Luni de zile n-a primit măcar **un tricou.**

● L-am căutat în Constanţa pe antrenorul **Victor Albu** pe care îl ştim ca un cadru tehnic cu multă pricepere şi experienţă. Ni s-a spus însă că prof. **Victor Albu**, preşedintele comisiei regionale de atletism, s-a... supărat pe comisie şi nu mai activează. Fără comentarii!

LA „MASA ROTUNDĂ"

VASILE BACIU, antrenor de box:
Sîntem o secţie relativ nouă şi nu am fost cuprinşi în planul de perspectivă pe acest an. Dar, ne-am pregătit pentru la anul! După o selecţie foarte largă avem acum 10 seniori şi 8 juniori cu reale posibilităţi de afirmare. Cred că în 1966 ne vom putea fixa ca obiective 2—3 campioni de zonă la juniori şi alţi 2—3 la zonele seniorilor. E destul de greu, dar cu soluţii comode nu putem ajunge la rezultate.

Şi încă o completare pugilistică:

IOSIF IACOBOVSCHI, antrenor de box:
Nici noi n-am avut „plan", dar am reuşit să pregătim 3 dintre boxerii de la Energia ca să poată obţine categoria a II-a de clasificare: Victor Sisu, Ion Filip şi Ion Lipan. *In plus, încheiem anul cu satisfacţia că 3 juniori au devenit campioni ai oraşului Constanţa şi că 2 seniori au mers la etapa regională. Boxul dobrogean are, după părerea mea, mari posibilităţi de dezvoltare. Depinde numai de noi să găsim elementele cele mai dotate şi să le pregătim la un nivel superior.*

MIHAI ECHIMENCO, antrenor de scrimă:
Aproximativ aceeaşi situaţie ca la box. Şi cam aceleaşi dorinţe... Ne propunem ca anul viitor să ne calificăm în „B" cu două echipe. Din păcate, materialele şi echipamentul sînt uzate, total necorespunzătoare. Dar trebuie şi cred că vom găsi o rezolvare din timp.

IONEL STEPAN, antrenor de lupte:
Sîntem, în general, mulţumiţi de rezultate. La clasice, la juniori am avut 6 finalişti, la libere seniori 4 finalişti şi sperăm să realizăm o comportare foarte bună la faza regională de libere a juniorilor. Cred că ar trebui să fim mai eficient sprijiniţi de federaţia de specialitate. Controalele au fost foarte rare şi superficiale. Nici eu, nici antrenorul Ofiţerescu nu ne amintim să fi văzut vreodată pe cineva din federaţie venind la sala unde îi pregătim pe tinerii luptători, pentru a ne ajuta, pentru a ne da îndrumările necesare.

H. VICHI, antrenor de volei:
Există condiţii materiale pentru o mai puternică afirmare a voleiului constănţean. Ceea ce lipseşte este o bază reală de masă şi, în special, schimbul de mîine, juniorii. Se face simţită nevoia unui sprijin mai activ din partea federaţiei. Mă refer la faptul că metodele de pregătire ale echipelor participante la diferite competiţii internaţionale nu sînt aduse la cunoştinţa antrenorilor. Ne-ar interesa, de exemplu, să cunoaştem cît mai multe despre jocul echipelor japoneze, despre metodele prin care formaţiile chineze au realizat în ultima vreme o serie de performanţe remarcabile, sau despre felul cum se rezolvă la voleibaliştii cehoslovaci trecerea de la jocul atletic la jocul tehnic. In afară de aceasta, o observaţie asemănătoare celei făcute de antrenorii de lupte: vizitele cadrelor tehnice din federaţia de volei sînt foarte rare. Federaţia urmăreşte evoluţia componenţilor echipei reprezentative — şi aceasta este o treabă bună — dar nu urmăreşte cum ar trebui desfăşurarea campionatului şi acesta este un lucru pentru care trebuie criticată.

Pagină realizată de DAN GÎRLEŞTEANU